

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Svein Bakke

Sendt: 27. mai 2015 09:50

Til: Kåre Helland; Erland Odden

Emne: Spørsmål til spørretimen 28.05.15

Spørsmål til spørretimen 28.05.15

Spesialundervisning

Leste i et blad kalt utdanning at disse femti kommunene har meste spesialundervisning. Der var det et kart, og SA var der.

SA kom som 37 fra bunnen.

Dette så ved første øyekast ut som noe negativt.

Leste videre og det var forskning som var lagt til grunn og fant ut at dette ikke var negativt, men heller et tegn på kvalitet.

Definisjonen på spesialundervisning varierer fra kommune til kommune. Noen kommuner har politiske vedtak på hvor stor andel av elevmassen PPT kan henvisse til spesialundervisning. Dette medfører at antallet i spesialundervisning går ned. Dette sees positivt i Kostra og andre statistikker.

Dette ble også et moment i det første møtet vi hadde med KS i driftstilpasningsprosessen.

Professor i ped. Ved høyskolen i Volda, Peder Haug, er redd for at vi gjennom den inkluderende skolen plassere elever som trenger ekstra midler inn i klasserommene og at de derved ikke får den undervisningen de har krav på. Han sier videre at å plassere elever som trenger spesunderv. inn i klasserommene er et enormt arbeid som krever mye av alle aktørene i systemet.

Dette er et politisk ansvar og et lederansvar ved skolene.

Tendensen ved å plassere elever med behov for tilrettelagt undervisning inn i klasserommet er at læreren i klasserommet sitter igjen med mesteparten av ansvaret.

Dette viser at den inkluderende skole, forskningsmiljøene og KS-konsulent ikke er helt enige om hvordan dette skal legges opp.

Mine spørsmål blir da:

Hvordan organiseres inkluderende skole kontra spesialundervisning i SA?

Er det lik praksis ved alle skolene?

Føler adm. at dette er noe vi må gjøre noe med?

Jeg tenker da ikke på økonomi, men kvalitet i skolen.

.

Sendt fra min iPadb

SVAR:

Spesialundervisning, tilpasset undervisning og ordinær undervisning er tre begrep det kan være greit å forklare.

Alle elever har rett på tilpasset undervisning, og tilpasset undervisning er en del av den ordinære undervisningen. Dersom lærere eller foreldre har bekymring rundt en elevs utvikling, og denne

eleven meldes opp til PPT, vil PPT gjennom sin sakkyndige utredning konkludere med om eleven har tilfredsstillende utbytte av den ordinære undervisningen, eller om det tilrås spesialundervisning.

I de tilfellene der konklusjonen er at eleven har rettigheter opp i mot Oppl §5-1 (spesialundervisning), skal PPT i sin sakkyndige vurdering skrive antall timer, hvordan dette skal organiseres og innholdet i spesialundervisningen. Ut i fra sakkyndig vurdering skrives enkeltvedtaket. Dette vedtaket skal i utgangspunktet være i samsvar med anbefalingene i sakkyndig vurdering. Dersom rektoren fatter et vedtak som ikke er i samsvar med tilrådingen, må dette begrunnes. Foreldrene har klagerett på vedtaket. Enkeltvedtaket skal inneholde informasjon om antall timer, organisering og innhold.

Ut fra enkeltvedtaket skal det videre utarbeides en individuell opplæringsplan (IOP) der mål, delmål og tiltak for eleven beskrives. Denne IOP-en fungerer som elevens læreplan i de tilfellene der det gjøres avvik fra læreplanen. IOP-en skal vurderes årlig.

For elever med enkeltvedtak om spesialundervisning, skal det ikke settes inn tiltak eller organiseres på en måte som ikke er beskrevet i enkeltvedtaket.

Det er slik ingen enkelt svar på om det er lik praksis på skolene. Spesialundervisningen skal organiseres ut i fra:

- sakkyndig vurdering, som ligger til grunn for
- enkeltvedtak om spesialundervisning, som videre legger grunnlaget for
- elevens IOP

Når PPT utarbeider sakkyndig vurdering, skal de vurdere om eleven kan få sin spesialundervisningen innenfor den ordinære bemanningen. Det vil si at dersom grunnbemanningen i ei gruppe er god nok, kan elevenes rettigheter ivaretas innenfor den "ordinære bemanningen". Det er slik ingen automatikk i at et enkeltvedtak utløser nye ressurser til ei gruppe.

Svein tar opp en viktig problemstilling, og jeg mener at dette er noe vi må vurdere/ta stilling til. Vi må sikre oss at grunnbemanningen ved skolene ikke reduseres ytterligere, slik at vi har muligheter til å kunne ivareta "alle" elever innenfor gruppen. Det har blitt forsket mye på verdien av spesialundervisning, og resultatene viser at for noen elever fungerer det godt mens det for andre dessverre fungerer mot sin hensikt. Jeg mener at vi kan legge et godt grunnlag for læring ved å sette inn to pedagoger i de laveste klassene og slik forebygge behovet for spesialundervisning. Det er viktig å kunne sette inn tiltak tidlig! I tillegg ville vi ha tjent på en kompetanseheving innenfor dysleksi (lesing) og dyskalkuli (regning).

I SAK har 42% av elevene med spesialundervisning vedtak om 5 eller færre timer pr. uke. Dette tilsier at det ikke er snakk om store omfattende vansker. Kunne disse ressursene vært brukt på en bedre måte dersom de var en del av grunnbemanningen? Ville vi slik ha ivaretatt flere elever? Bedret kvaliteten?

Dette er et omfattende område.

Når Svein skriver om den inkluderende skolen kan jeg henvise til veilederen for spesialundervisning samt Oppl. Alle elever har rett til å være en del av ei gruppe, og det er kun i meget spesielle tilfeller en elev skal tas bort i fra gruppa si. I slike tilfeller skal dette beskrives i sakkyndig vurdering.

Vi kan ikke redusere ressurser brukt til spesialundervisning uten å samtidig øke ressursene vi bruker på ordinær undervisning. Dersom man kutter på begge områdene vil vi få et resultat som Peder Haug her beskriver: han er redd for at elevene ikke skal få den undervisningen de har krav på.

IRIK